रुद्वास्य तत्स्थावेव आह॰त्तरौ आसा॰ति रौहिणनिर्वापादि रौहिणासादनान्तं विरोधात्प्रतिप्रस्थाता करोति । अप्नस्वतीमित्युच्यमाने रुचितो घर्म इत्याहोपोत्तिष्ठन् घर्मस्य तन्वौ गायेति प्रेष्यति ॥१०॥ अत्र च छान्दोग्ये कालश्रवणम् अभीन्धने तु घर्मस्य तन्वौ गायेदिति[1] · तथा च प्रागभीन्धनात्प्रैषदानम् ।

परिक्रम्योपतिष्ठन्तेऽकृतं चेद्गर्भो देवानामिति (३७.१४) ॥११॥ बहुवचनोपदेशाच्च सर्वेषामुपस्थानम् तथा च षडुपतिष्ठन्तऽइति श्रुतिः (१४ १.४.१) । देव॰ उत्तरं देववत्परिक्रमणं प्राक् अकृतं चेत् (४) इह पूर्वं त्रिः प्रदक्षिणं प॰म्य इतरथावृत्तिं च सकृत्कृत्वा सर्वे ऋत्विजः सयजमाना घर्ममुप॰न्ते · प्रस्तोतृव्यतिरिक्ताः सयजमानाः पञ्चर्त्विजः षड्ग्रहणेन गृह्यन्ते श्रुतौ प्रस्तोतुरदृष्टत्वात् छन्दोगानां च तस्याप्युपस्थानं विहितं । अपोर्णौति पत्नीशिरः ॥१२॥ समासश्चायम् न वाक्यम् · तथा च श्रुतिः (१४.१.४.१६) अथ पत्न्यै शिरो॰ । त्वष्टृमन्त इत्येनां (३७.२०) वाचयति महावीरमीक्षमाणाम् ॥१३॥ अहः केतुनेति (३७.२१) दक्षिणꣳ रौहिणं जुहोति मन्त्रक्रमेणोत्तरꣳ रात्रिरिति सायम् ॥१४॥ देव॰ ततः उपस्थानानन्तरं प्रारब्धगानस्य साम्नः परिसमाप्तौ निधनोपायेन सहाध्वर्युः रौहिणहवन्या स्रुचैव दक्षि॰होति एककपालत्वात्सर्वहुतम् · इदं घर्मायेति त्यागः इदमह्नऽइदं रात्र्या इति तु जीर्णः संप्रदायः · उत्तरं म॰ण जुहोति स्वाहा रुद्राय रुद्रहूतये स्वाहा सं ज्योतिषा ज्योतिरित्येतन्मन्त्रककर्मणोऽनन्तरमित्यर्थः (६.१८) · सायमित्यपराह्णकालीने प्रवर्ग्यचरणे रात्रिरिति द्वावपि रौहिणौ यथाकालं जुहोति ॥ ॥ चतुर्थी कण्डिका ॥४॥ ॥

देवस्य त्वेति (३८.१) रज्जुसंदानमादायेडऽएहीति गामाह्वयति नाम्ना च त्रिरुच्चैरपरेण गार्हपत्यं गच्छन् ॥१॥ घर्मधुग्बन्धनार्थाय पाशवती रज्जुः तस्या एव पश्चात्पादनियोजनार्थं संदानम् तदादाय · इडऽएहीति गामाह्वयति [उपांशु] नाम्ना च त्रिरुच्चैः आह्वानम् । देव॰ नाम चात्र व्यावहारिकम् । धेनु गायेति प्रेष्यति ॥२॥ प्रस्तोतारम्[2] । अदित्यै रास्नेति (३८.३) गां पाशेन प्रतिमुच्य स्थूणायां बद्ध्वा पूषासीति (३८.३) वत्समुत्सृजति ॥३॥ तदीयमेव । देव॰ तामागतां गां

१) see Lâṭy. १. ६. २५. २) see Lâṭy. १. ६. २६.